

حکومت بربرمنش اسلامی کارگران معدن طلای "آق‌دره" را به شلاق بست

۱۷ کارگر اخراجی و مبارز معدن طلای "آق‌دره" که در ۲۵ کیلومتری شهرستان تکاب در آذربایجان غربی قرار دارد، توسط جلاخان جمهوری اسلامی به شلاق بسته شدند.

کارگران فوق در پی اعتراض ۳۵۰ کارگر معدن در دی‌ماه سال گذشته و شکایت کارفرما دستگیر و در محاکم قضایی جمهوری اسلامی به حبس از شش ماه تا ۵ سال، جزای نقدی و شلاق از ۱۵۰ تا ۵۰ ضربه محکوم شده بودند که در دادگاه تجدید نظر نیز این احکام کم‌وبیش به تأیید رسید.

به گفته‌ی وکیل کارگران، در پی صدور این احکام، با به اصطلاح "گذشت کارفرما و عفو مقامات قضایی" مجازات حبس کارگران بخشیده، اما جزای نقدی و ضربات شلاق به اجرا درآمد. بدین‌ترتیب ۱۷ کارگر معدن طلای "آق‌دره" هر کدام متحمل ۱۰۰ تا ۳۰ ضربه شلاق شدند.

اما کارگران معدن طلای "آق‌دره" چه کرده بودند که مستوجب این احکام قرون وسطایی شدند؟ آن‌ها از کار اخراج شده بودند. کارفرما بسیاری از حقوق آن‌ها را نادیده گرفته و پایمال کرده بود. کارفرما ضمن تاخیر در پرداخت دستمزدها، اضافه‌کاری کارگران را نادیده گرفته و کارگران با مشکل بیمه روبرو بودند. کارگران اخراجی معدن طلای "آق‌دره" مشکل تأمین معیشت داشتند. آن‌ها از ترس بیکاری و گرسنگی به فغان آمده بودند. آن‌ها اعتراض کردند چون داشتن کار را حق خود می‌دانستند و این را کارفرما با حمایت حکومت، از آن‌ها گرفته بود.

ششم دی‌ماه سال ۹۳، یعنی همان روزی که ۳۵۰ کارگر معدن دست به اعتراض زدند، ۳ کارگر از شدت فشاری که به آن‌ها آمده بود، یعنی از وحشت بیکاری، از وحشت فقر و دست‌های خالی و سری افکنده، دست به خودکشی زده بودند.

جرم کارگران معدن طلای "آق‌دره" این است که کارگر هستند و کارگر در رژیم جمهوری اسلامی، در نظام سرمایه‌داری یعنی هیچ. یعنی یک ابزار. تا وقتی بدرشان می‌خورد از او استفاده می‌کنند، آن‌گاه که نخواستند دورشان می‌اندازند، انگار که یک تکه سنگ بی ارزش و بی احساس را دور می‌ریزند. هر وقت هم خواستند کارگر دیگری را به جای کارگر قبلی، تازه ارزان‌تر به کار وامی‌دارند. و باز این چرخه است که برای کارگران تکرار می‌شود و سرمایه‌دار مفت‌خور که از حاصل کار کارگران در بهترین ویلاها زندگی می‌کند و زندگی شاهانه دارد، ابرویی بالا می‌اندازد و می‌گوید "چه زیاد است کارگر بیکار".

این است ماهیت واقعی نظام سرمایه‌داری. این است ماهیت واقعی حکومت اسلامی.

حکومتی که تمام عوامل آن از مقامات بالا تا نوچه‌های‌شان به مفت‌خوری عادت کرده و ضمن دریافت حقوق‌های کلان، همچون اختاپوس در همه جا دست و منافع داشته و از قبل موقعیت دولتی‌شان نیز رشوه‌های آن‌چنانی می‌گیرند.

حکومتی که رفتار آن تنها با نظام برده داری قابل مقایسه است و در دفاع از منافع طبقه سرمایه‌دار، از هیچ جنابیتی فروگذار نیست.

حکومتی که کارگران را به دلیل ایجاد تشکل، به دلیل اعتصاب و اعتراض، به بند می‌کشد، شکنجه می‌کند، از کار اخراج می‌کند و به شلاق می‌بندد. هم اکنون کارگران زیادی در زندان بسر می‌برند، یا همچون کارگران معدن سنگ‌آهن "بافق" در انتظار صدور حکم قضایی هستند و یا همچون بی‌شمار کارگرانی که به دلیل اعتراض و اعتصاب از کار اخراج شده‌اند.

مرگ بر این حکومت که کارگران را به فقر و گرسنگی محکوم کرده و هر اعتراض آن‌ها به زندگی در فقر و گرسنگی را با قهر، با زندان و اخراج و شلاق جواب می‌دهد.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن محکوم کردن این اقدام بربرمنشانه و قرون وسطایی رژیم جمهوری اسلامی، خواهان تأمین کار برای تمامی کارگران ایران است. تمام بیکاران تا زمانی که بیکار هستند باید از حقوق بیکاری کافی برای تأمین معیشت یک خانواده ۵ نفره برخوردار باشند. دستمزد هیچ کارگری نباید پایین‌تر از خط فقر باشد.

سازمان فدائیان (اقلیت) کارگران ایران و تمامی زحمتکشان را به اعتراض علیه این احکام قرون وسطایی فرا می‌خواند.

سازمان فدائیان (اقلیت) کارگران ایران را به اتحاد و تشکل طبقاتی برای مقابله با تهاجم سرمایه‌داران و رژیم جمهوری اسلامی که پاسدار و حافظ منافع آن‌هاست فرا می‌خواند. همان‌گونه که همیشه گفته شده، چاره کارگران وحدت و تشکیلات است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۵ خرداد ماه ۱۳۹۵

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی

شماره پیام‌گیر در اروپا: ۶۴۴۹۲۸۳۷۲ (۰) ۰۰۳۱

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org